

بایدهای جغرافیای سیاسی ایران

نوشته دکتر هوشنگ طالع

پدیده عبارت است از: ایجاد اتحادیه‌های بزرگ از کشورهای هم فرهنگ در قاره‌ی اروپا و نیز آمریکای شمالی، هم سوئی و هم گرانشی در جهان عرب، آمریکای جنوبی و کشورهای جنوب خاوری آسیا، هم آفاقی در دو سوی آقیانوس کبیر و... بدین سان، جهان شاهد ظهور «اتحادیه‌ها و اتحادیه‌کشورهای قاره‌ای یا قاره گونه است که خود نمودار جدیدی از قدرتهای اقتصادی- فرهنگی و در نتیجه نظامی می‌باشد.

آسایش در سایه همبستگی

در گیر و دار چنین دگرگونی ژرف و بنیادین، آیا توان آن را داریم که آینده را در همه ابعاد آن بشناسیم و در جهت حفظ موقعیت ملت خود، اقدام کنیم؟ در بخش‌بندی فرهنگی جهان، منطقه‌ی واقع میان فرهنگ‌های اروپائی، هندی، چینی، عرب و بازمانده عثمانی، سرزمین‌های قرار دارند که نه تنها از آنها متمایزند، بل بدلیل گذشته مشترک، حال و آینده‌ی آنان نیز از دیدگاه امنیت، اقتصاد، بازرگانی و فرهنگ، همبستگی ناگستینی با یکدیگر دارند. بدین سان، ایران و افغانستان، آذربایجان (اران)، ارمنستان، گرجستان، ترکمنستان، ازبکستان، تاجیکستان، قرقیزستان، قراحتستان... آنچنان به یکدیگر وابسته‌اند که همیز کدام جدا از دیگری در دنیای آینده، یعنی دنیای **بایدهای اقتصادی** قاره‌ای یا قاره گونه، قادری قابل توجه در متن حرکت جهانی نخواهد بود.^(۲)

در این میان باید توجه داشت که هم افغانستان و هم جمهوری‌های نو خاسته بر پهنه‌ی شوروی سابق، چه در آسیای میانه و چه در قفقاز (به جز گرجستان)، کشورهای بسته به حساب می‌آیند، یعنی به دریاهای آزاد دسترسی ندارند. البته به تعبیری دریای سیاه نیز، به عنوان دریای آزاد، شناخته نمی‌شود و در نتیجه گرجستان نیز دسترسی بدون دعده به دریای آزاد را ندارد.

از این رو، جمهوری‌های نو خاسته و هم چنین افغانستان، راهشان به سوی جهان و دریاهای آزاد، از خاک و آبهای ایران است: یعنی از دریای مازندران، خلیج فارس، دریای مکران به آقیانوس هند.

جمهوری‌های ایجاد شده بر پهنه‌ی قفقاز، از

سوی امپراتوری روسیه از ایران متزع گردیده بود، ایجاد شده‌اند.^(۳)

جدول شماره یک پهنه و جمعیت جمهوری‌های نو خاسته در قفقاز و آسیای میانه را در سال ۱۹۹۴ نشان می‌دهد.

در اثر این تحول ژرف، ایران با حفظ موقعیت خود در زیر نظام منطقه خاورمیانه، گام به زیر نظام منطقه‌ای جندیدی گذارده است که شامل جمهوری‌های نو خاسته در آسیای میانه (خوارزم و فرارود) و قفقاز می‌باشد.

روز ۲۱ دسامبر ۱۹۹۱ (۳۰ آذرماه ۱۳۷۰)، یعنی ۷۴ سال پس از فروپاشی امپراتوری تزاری، اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی، نیز از هم پاشید. با فرود آوردن پرچم داس و چکش از فراز کرملین، ژئوپلیتیک (جغرافیای سیاسی) آسیا و اروپا، دستخوش تحول ژرفی شد.^(۴) بخش بزرگی از این تحول تاریخی در کنار مرزهای شمالی ایران به وقوع پیوست. در نتیجه، فرایند آن بر ژئوپلیتیک منطقه و به ویژه ایران بسیار عمیق است.

با فروپاشی نظام شوروی سابق، پانزده جمهوری مستقل بر پهنه‌ی آن ایجاد شدند. از این تعداد، هفت جمهوری بر خاک اروپا و هشت جمهوری در خاک آسیا و در کنار یا مرتبط با مرزهای شمالی ایران، سربرآورده‌اند.

جمهوری‌های ایجاد شده، بر پهنه‌ی شوروی سابق و پایتخت‌های آنها عبارتند از:

۱- اسخونی = تالین

۲- لیتوانی = ریغا

۳- لتونی = ویلنوس

۴- روسیه سفید = مینسک

۵- شاکراین = کی یف

۶- گورالداوی = کیشین بو

۷- فدراسیون روسیه = مسکو

۸- گرجستان = تفلیس

۹- ارمنستان = ایروان

۱۰- آذربایجان = اران = بادکوبه

۱۱- ترکمنستان = عشق آباد

۱۲- تاجیکستان = درشنه

۱۳- ازبکستان = تاشکند

۱۴- قرقیزستان = بیشک (فروزه‌ی سابق)

۱۵- قراحتستان = آلماتا (الماتی)

باید یادآور شد که هشت جمهوری نو خاسته آسیانی، یعنی جمهوری‌هایی که بر پهنه‌ی قفقاز و آسیای میانه، ایجاد شده‌اند، کما بیش بر پهنه‌ی سرزمین‌هایی که از سال ۱۱۹۲ (۱۸۱۲) تا سال ۱۲۶ (۱۸۸۱) میلادی، یعنی عرض ۶۸ سال از

در عصر ظهور اتحادیه‌ها و اتحادیه‌ها

کشورهای قاره‌ای، ضرورت همبستگی ایران، افغانستان و کشورهای آسیای میانه برای همه این کشورها جنبه حیاتی دارد

به مسائل زیر توجه کنیم:
الف- از هم خانمان
کسر خود در هر کجا
جهان که هستند، دفاع
کنیم.

ب- دشمنی میان
گروههای متخاصم در
افغانستان را به دوستی
بدل کنیم.

پ- کینه میان
ارانی‌ها، ارمنی‌ها و
گرجی‌ها را از میان
برداریم.

ت- آشتی ملی را در تاجیکستان برقرار کنیم.
باشد که ایام پیش از این موضع از:

باشد تخت: ایجاد اتحاد میان سه کشور فارسی زبان منطقه، افغانستان، تاجیکستان و ایران.^(۱) در میان اشکال طبیعی اتحاد در این منطقه، اتحاد سه کشور فارسی زبان تاجیکستان، افغانستان و ایران است.

باشد دوم: ایجاد اتحاد با سه جمهوری نو خاسته بر

پیش از این موضع از سر زمین قفقاز. مردمان قفقاز، پاره‌ای از نظر نژادی و جنونی و گروهی از نظر فرهنگی و

تاریخی با ما ریشه‌های مشترک دارند. از سوی دیگر

سوئی در خطر بالقوه‌ی روس‌ها قرار دارند و از سوی دیگر همین خطر از سوی ترکیه نیز می‌تواند آنها را تهدید کند. آنان در همبستگی با سر زمین هم‌زداد، هم فرهنگ و هم خانمان دیگرین خود یعنی ایران، می‌توانند پیاسایند.

جمهوری‌های نو خاسته بر پیشنهاد آسیای میان نیز برای در امان ماندن از بازگشت دیواره استعمار روس، باید دری به جهان دیگر داشته باشند.^(۲) این دروازه جز سر زمین هم خانمان آنان، یعنی ایران نیست. استقلال، رشد اقتصادی، بهروزی و بالندگی سر زمین خوارزم و فراز و نیز افغانستان برای میان خانمان است. پیوندهای ما چنان است که بهروزی هر کدام در گرو بهروزی دیگری است.

جدول شماره یک

(کیلومتر مربع-هزار نفر-نفر در کیلومتر مربع)

جمهوری منطقه	جمعیت	پهنه	تراکم جمعیت ٪ رشد متوسط سالانه جمعیت (۱۹۸۰-۹۱)
گرجستان	۶۹۷۰۰	۵۶۶۰	۰/۷
ارمنستان	۲۹۸۰۰	۳۵۲۰	۰/۹
آذربایجان(اران)	۸۶۶۰۰	۷۵۱۰	۱/۴
قفقاز	۱۸۶۱۰	۱۶۶۹۰	۱/۷
ترکمنستان	۴۸۸۱۰۰	۴۱۹۰	۲/۰
تاجیکستان	۱۴۳۱۰۰	۶۲۰۰	۳/۰
ازبکستان	۴۴۷۴۰۰	۲۲۹۸۰	۲/۴
قرقیزستان	۱۹۸۵۰۰	۴۸۵۰	۱/۹
قراقستان	۲۷۱۷۳۰۰	۱۷۶۲۰	۱/۲
آسیای میانه	۳۵۹۱۴۰۰	۵۵۸۴۰	۱/۰/۵

پاوری‌ها:

- Geopolitik به مفهوم سیاست جغرافیائی و یا به معنای نفوذ عامل جغرافی در میان سیاست و سیاست خارجی نیز می‌باشد.
- از قرارداد گلستان تا قرارداد آغاز
- ارضی‌زاده، مهرداد، کدام سیاست خارجی؟ پاریس-اردبیلهشت ماه ۱۳۷۰

- با بهروزی حزب کمونیست در انتخابات مجلس فدرالیون روسیه (دوما)، ذممه‌های تجدید اتحاد جماهیر شوروی، رسانتر شده است. اخیراً نیز دولت روسیه قانون اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی را کان لم یکن اعلام کرد.
- ملت افغانستان- تاجیکستان- ایران، نوربخش رحیم زاده

منعه‌ها:

- خشایار، دکتر ه، تزارها و تزارهای انتشارات آرمانتخواه. تهران اسفند ماه ۱۳۵۴

- محمود، محمود. تاریخ روابط سیاسی ایران و انگلیس در قرن نوزدهم

- ارفع زاده، مهرداد. کدام سیاست خارجی؟ پاریس اردبیلهشت ماه ۱۳۷۰

- رحیم زاده، نوربخش. ملت افغانستان- تاجیکستان- ایران، نوربخش دیسمبر ۱۳۷۲

باید توجه کنیم که در نهایت، راه ایران به سوی اروپا، از قفقاز می‌گذرد. این محور از محور اسلام‌میان برای ما مطمئن تر است.

باید سوم: ایجاد اتحاد با چهار جمهوری دیگر

آسیای میانه. این جمهوری‌ها هم چنانچه اشاره شد

با درک بایدهای ژنوپلیتیک ایران و بنیان‌گذاری سیاست همبستگی جهان ایرانی، می‌توانیم منافع خود

و دیگر مردمان هم‌زداد، هم خون و هم فرهنگ خود را برای سالهای آینده تضمین کنیم. در آغاز این راه با شناخت و درک بایدهای ژنوپلیتیک ایران، می‌بایست